

Tato diplomová práce se věnuje teorii enkulturace v transkulturní perspektivě České republiky a Nového Zélandu. Zaměřuje se na sociokulturní a historický kontext Nového Zélandu a akcentuje tamní systém předškolních zařízení. Ústředním tématem je hra, jakožto specifický kulturní fenomén. Teoretická část se dělí do pěti základních kapitol. První je věnována historii osídlení a geografii Nového Zélandu v kontextu Tichého Oceánu. Druhá kapitola se detailně zabývá původní novozélandskou kulturou Mori. Pozornost je především věnována jejímu příchodu na Nový Zéland, způsobům fungování této kultury, její historii před i po období kolonizace Evropany a současným sociopolitickým aspektům jejich soužití. Třetí kapitola má za cíl představit pojem enkulturace v širším interdisciplinárním kontextu s akcentem na teorii attachmentu, na americkou antropologickou školu „osobnost a kultura“, na sociohistorický vývoj rodiny a na proces socializace. Čtvrtá kapitola je věnována teorii hry, její klasifikaci, typologii a vývoji. Pátá kapitola představí historii terénních antropologických výzkumů, jakožto úvod pro část empirickou. V empirické části je prezentováno vlastní výzkumné šetření na Novém Zélandu prováděné v letním semestru 2008. Studován byl systém předškolních zařízení a způsob jejich fungování. Dále byl prováděn sběr dotazníků. Sledovány byly především novozélandské matky, které své děti svěřují do péče některého z předškolních zařízení, respektive motivace, které je k tomu vedou.